

відповідальності за незаконну вирубку, підпал лісів та інші дії, що можуть спричинити знищення лісового фонду України та нанести шкоду відповідним земельним ділянкам.

Список використаних джерел:

1. Добровольные руководящие принципы ответственного регулирования вопросов владения и пользования земельными, рыбными и лесными ресурсами в контексте национальной продовольственной безопасности. Продовольственная и Сельскохозяйственная Организация Объединённых Наций. Рим, 2013. URL: <http://www.fao.org/3/i2801r/i2801r.pdf> (дата обращения: 10.11.2020).

2. Устойчивое развитие лесного хозяйства в интересах продовольственной безопасности и питания: доклад группы экспертов высокого уровня по вопросам продовольственной безопасности и питания, сентябрь 2017 года. URL: <http://www.fao.org/3/a-i7395r.pdf> (дата обращения: 10.11.2020).

*Науковий керівник: доктор юридичних наук,
професор Шульга М. В.*

***Окара А. О.,**
студентка 1 групи 4 курсу
Інституту підготовки кадрів для
органів юстиції України*

ОГРАНИЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ СТРИМУВАННЯ РОЗВИТКУ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Аналізуючи фактори розвитку сектору органічного виробництва в Україні, необхідно відзначити, що в цілому період його виникнення та становлення припадає на час, що був задовго до запровадження нормативно-правового регулювання цього явища, і лише в 2013 році було прийнято Закон України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» спрямований на врегулювання даного питання. На сьогодні, на

зміну зазначеному нормативно-правовому акту був прийнятий у 2018 році Закон України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції», яким змінено та доповнено відповідні умови створення, реалізації органічної продукції, а також визначені умови, дотримання яких є необхідним та обов'язковим для реалізації такої продукції. [1]

Нормативне закріплення та регулювання цього напрямку відтворює та підтверджує існуючі принципи аграрного права, серед яких, зокрема,- принцип екологізації аграрного виробництва, під яким слід розуміти спрямування держави та сільськогосподарських виробників на запобігання негативному впливу процесів, що характерні для такого виробництва, на стан навколишнього середовища; сприяння дотримання якості та забезпечення безпечності органічної продукції, що виробляється. [2, с.14, 45-46]

У вказаному Законі органічна продукція визначається як - сільськогосподарська продукція, у тому числі харчові продукти та корми, отримані в результаті органічного виробництва; також містяться положення, що стосуються визначення: суб'єктів у сфері органічного виробництва, таких як оператори та органи сертифікації; вимоги щодо наявності сертифікатів, дотримання правил маркування; вимоги до надання послуг зі зберігання та перевезення органічної продукції, що сприяє функціонуванню ринку цієї продукції та ін. З наведеного можна побачити, що дане питання регулюється на законодавчому рівні, в окремих спеціальних нормативних актах надається визначення основних категорій цієї сфери, і в умовах сьогодення, де все більшу популярність набирає «еко» спрямування, впевнена, вона все більш буде доповнюватись та розширюватись з метою цілісного та всеохоплюючого регулювання сфери органічного виробництва. [1]

Але, поки що, в умовах відсутності повної стабільності законодавчого регулювання даної сфери та стрімкого її розвитку, хотілося б визначити наявні на даний момент чинники, що певним чином перешкоджають перспективному розвитку виробництва органічної продукції. Умовно їх можна розділити на правові та організаційно-економічні, зокрема до першої групи, можна віднести: недосконале нормативно-правове регулювання виробництва, регіональна політика щодо підтримки органічного виробництва,

нестабільність існуючої політики, що знаходить свій відбиток в державному оподаткуванні та корумпованість влади.

Серед організаційно-економічних факторів, як таких, що перешкоджають розвитку виробництва органічної продукції можна також виокремити декілька. По-перше, це низький ступінь обізнаності та розуміння особливостей заняття даною діяльністю, і як наслідок відсутність достатнього рівня кваліфікації учасників у сфері органічного виробництва. По-друге, негативний вплив здійснюють нестабільні фактори попиту, збуту та конкуренції на ринках, різкі перепади цін та зміна курсу валют. До третього фактору слід віднести нестачу фінансових ресурсів у виробників та повільне впровадження інноваційних технологій для розвитку органічного виробництва. Кожен із зазначених факторів, безпосередньо пов'язаний та є результатом в подальшому – недостатньої якості устаткування, виробничих потужностей, обмеженого забезпечення необхідною сільськогосподарською технікою, органічними добривами і біологічними засобами захисту рослин, що в свою чергу призводить до недосконалих методів органічного вирощування рослин та розведення тварин відповідно до природо- кліматичних умов. [3, с.101-104]

Отже, зважаючи на вищенаведене, можна дійти висновку, що перспективний та стрімкий розвиток органічного виробництва в Україні можливий за умови взаємодії як держави з одного боку, її підтримки та існування юридично визначеного законодавчого врегулювання, так і самого виробника такої продукції, з іншого. Законодавчо врегульована співпраця обох сторін, з метою усунення визначених правових та організаційно-економічних факторів, що перешкоджають розвитку виробництва органічної продукції буде сприяти його активізації. Це є досить актуальним та важливим питанням сьогодення, з точки зору сприйняття України на міжнародній арені як: а) аграрно-промислової країни; б) однієї із провідних країн-експортерів органічної сільськогосподарської продукції та сировини.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції»

- [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2496-19#Text>;

2. Аграрне право : підруч. для студ. вищ. навч. закл. / В.П. Жушман, В.М. Корнієнко, Г.С. Корнієнко та ін. ; за ред. В.П. Жушмана та А.М. Статівки. – Х. : Право, 2010. – 296 с.

3. Мельничук М. О., Мельничук О. Ф., Правове регулювання виробництва органічної сільськогосподарської продукції в Україні. Економіка. Фінанси. Управління: Актуальні питання науки і практики. 2017. № 5. С. 98–108.

*Науковий керівник: кандидат юридичних наук,
доцент Корнієнко Г.С.*

Павлига А. В.,
аспірантка кафедри аграрного, земельного та екологічного права Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМАТИКА ПИТАННЯ

Сектор альтернативної енергетики України є одночасно найбільш перспективним та проблемним з погляду реформ у цій галузі. Наразі в Україні є великий потенціал щодо використання та запровадження ринку альтернативної енергетики, однак вони займають лише незначну частку від загального енергообміну країни, тому необхідне заохочування підприємців та законодавчо грамотне врегулювати цього процесу.

Виробництво енергії з альтернативних джерел може допомогти пом'якшити деякі наслідки проблеми з традиційними джерелами енергії, такі як забруднення та виснаження ресурсів. Україна має кілька потенційних альтернативних джерел енергії. Одним із бар'єрів для їх використання є відсутність уніфікованого визначення поняття «альтернативна енергетика» в законодавстві України.